

Освітній туризм

Освітній туризм є однією з найзахоплюючіших та найбільш змістовних галузей сучасної глобальної індустрії туризму, яка потребує більшого дослідження. Як впливає з назви цього поняття, це певна форма подорожей, які спрямовані на підвищення рівня освіти та загальний розвиток. Завдяки йому вдається поєднати мальовничу культурну спадщину різних країн та регіонів із можливістю навчання та саморозвитку, що робить таку подорож не тільки приємною, а й цікавою. Основною ідеєю є збагачення інтелектуального та культурного багатства подорожуючого. Ця форма туризму надає можливість студентам, вчителям, дослідникам та всім іншим охочим здобувати нові знання, при цьому вивчаючи нові культури, традиції, історію та мистецтво.

Освітній туризм має глибокі корені в історії. Відомий від давніх часів, він може бути відслідкований у подорожах античних філософів, які відвідували інші країни для обміну знаннями та вивчення нових культур. Наприклад, давньогрецький філософ та вчений Аристотель здійснював і разом зі своїми учнями подорожі у межах великої імперії, вивчаючи природні науки та культури інших народів. Ж.Ж. Руссо і Дж. Локк, відомі діячі епохи Просвітництва, наголошували на тому, що подорожі є необхідною складовою навчання і виховання.

За популярністю ідей освітнього туризму слід звернути увагу на «Гранд тур» традицію подорожей, яка стала поширеною серед англійських, французьких та італійських аристократів у XVII-XIX століттях [1]. Під час цих подорожей вони відвідували Європу, особливо Італію, з метою набуття освіти та культурного збагачення. Ці подорожі включали відвідування музеїв, галерей, античних пам'яток і знайомство з іноземними мовами та мистецтвом. Традиція «Гранд туру» може бути розглянута як передвісник сучасного освітнього туризму, де навчання та дослідження об'єднуються з подорожами.

У 20-му столітті освітній туризм став більш доступним та популярним явищем. Після завершення Другої світової війни, збільшення міжнародних зв'язків в Європі призвело до інтенсифікації цього явища. Інтеграційні процеси спонукали людей до активнішого переміщення та соціальної мобільності. Політика Європейського Союзу в сфері освіти, зокрема підтримка вивчення мов країн ЄС, обміни студентами і викладачами, взаємне визнання дипломів та термінів навчання, сприяння співпраці між навчальними закладами, розвиток дистанційного навчання та створення єдиного європейського освітнього простору (який передбачає зближення та гармонізацію систем освіти в країнах Європи в рамках Болонського процесу) та можливість вільного безвізового руху в межах Шенгенського простору, сприяли поширенню різноманітних туристичних маршрутів, де відпочинок поєднувався з можливістю освітнього збагачення [2].

Велике значення туризму у формуванні знань людини про історію своєї країни. У подорожах туристи знайомляться з пам'ятниками історії і культури, які є виразом багатогранної культурної спадщини народу: місцями історичних подій, військової слави, діяльності цікавих людей, різними реліквіями країни, архітектурними пам'ятниками, будівлями, що мають історичне значення, меморіальними спорудами. Туризм виконує важливу роль в розвитку економічних і політичних знань підрастаючого покоління, в їх ознайомленні з різними сторонами економічного, культурного і політичного життя свого краю. Різноманіття вражень, одержуваних туристами, має велике значення для розширення їх загальноосвітнього і культурного кругозору.

У подорожі і поході кожний турист весь час знаходиться в колективі, в постійному спілкуванні з іншими туристами, часто в незвичайних умовах і обставинах, під новими враженнями. Круг знайомств туристів і їх контакти з людьми розширюються і це надає новий зміст. Все це сприяє формуванню почуття колективізму. Отже, можна зробити висновок, що освітній туризм є унікальною галуззю туризму, яка поєднує пізнання та розваги. Він допомагає розширити горизонти, поглибити знання та покращити міжнародне спілкування. Важливість освітнього туризму полягає у тому, що він сприяє взаєморозумінню між культурами, підвищує культурну обізнаність та допомагає створити гармонійні стосунки між різними націями.

Список використаних джерел та літератури

1. Поява туризму та розвиток системи гостинності в XVII-XVIII століттях. Все про туризм: туристична бібліотека. URL: https://tourlib.net/books_history/ustymenko5-3.htm (дата звернення: 20.10.2023).
2. Ткачук Л.М. Освітній туризм у світі та в Україні. URL: <https://core.ac.uk/download/pdf/296365383.pdf> (дата звернення: 20.10.2023).